

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto thoma apostolo. Cap[itulum]. lxxix.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

facit antiochie. vt dicit ado.

De sanctis rufo et cosmo marty. Cap. lxxv.

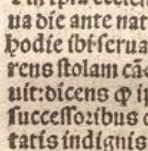
Rufus et cosmus apud macedonia ciuitate philippis passi sunt ibiq; tumulati reqescunt. Et ex eo numero discipulorum fuerunt per quos primitiua ecclesia in iudeis et grecis fundata est. De quorum etiam felici agone sanctus polycarpus scribit in epistola ad philippenses hortans fratres in domino: vt sequantur vestigia martyrum predecessorum in constantia martyrii tollerandi. Qui passi sunt die. xv. kal. ianuarij.

De sancto hildefonso epo. Cap. lxxvi.

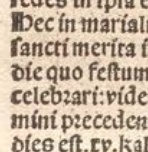
Hildesonus episcopus toletanus adhuc puer dei amore relictiis parentibus spretisq; seculo agallienfis monasterij monachus factus annis multis in sanctitate vite permansit. Tandem in toletanum episcopum promouetur. Inter alia sanctitatis merita bea amyrgine in summa deuotione habuit: et in ipsa ecclesia constituit: vt festum eius octaua die ante natale domini celebraret: quod vsq; hodie obseruatur. Que eisdem per visionem apparens stolam candidam et cathedram sibi assignauit: dicens qd ipse solus eisdem sedis potiret: successoribus cunctis eisdem sede ac veste reposita indignis. Sed post eius obitum dum filius eius successit: eadem indurata stola: in ipsa sede posuisset: torus contractus in terra decidit: artus sustinere non valens: qd post multos dies ad penitentiam rediens sanatus est. Et vestis ac sedes in ipsa ecclesia pro reliquis conseruant. Nec in mariis. Multa alia virtutum opera per sancti merita ibidem ostensa sunt. Qui eodem die quo festum virginis in ecclesia sua constituit celebrari: videlicet octaua die natiuitatem domini precedente feliciter in pace quieuit: que dies est. xv. kalen. ianuarij. Nam eo die quo matrem domini venerabatur in terris: eodem eum illa voluit honorare in celis.

De sancto nemesio martyre. Cap. lxxvii.

Nemesius martyr passus est apud egyptum. Qui prior emiliano iudice per calumniam quasi latro delatus: sed ab eodem crimine purgatus et absolutus est. deinde ab ipso iudice tanq; christianus deprehensus geminatis suppliciis exercitatus: ab eodem magistratu cum latronibus incendi iussus est: saluatoris preferens similitudinem: qui cum latronibus perculsit crucem: qui passus est. xvij. kalendas ianuarij. Hec ado.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

Amone zenone et soanes apud alexandriam martyrii passi sunt: qui tribunaliibus astantes: cum quidam christianus a iudice tortus in suppliciis trepidaret: et iam pene ad negandum declinaret: vultu oculis ad nutum eos nabant illum erigere. Tumq; hac de causa clamor: totius vulgi in eos profudit: presbiter in medium christianos se esse testantur: pro quorum victoria xps illico gloriosissime triumphans: suffragans constantiam animi dedit. Qui passi sunt die. xij. kalen. ianuarij: vt ait ado in martyologio.

De sancto thoma apostolo. Cap. lxxix.

Thomas apostolus qd dicit didymus: quasi in fide dubitans: post resurrectione xpi corpus dicitur et membra palpauit: et dicit in xpo vulnera tergit carnis: in nobis vulnera sanauit infidelitatis: vt dicit Bregio. Post ascensionem domini dum apud cesaream predicaret christus sibi apparere dicit regem indorum gaudaphorum prepositum suum abanem ad syria destinasse querere hominem architectonico opere eruditum pro palatio sibi construendo: quem vna secum volebat ad indiam mittere. At cum indos christo acquisisset: ad se cum palma martyrii perueniret. Dominus ergo preposito Thomam tradidit asserens eum suum seruum in tali arte peritum. Nauigantes autem simul: dum abanes eum interrogasset: an ille dominus suus rex esset: dixit Thomas eum esse filium magni regis qui tenet regnum in superis montibus quo hostis proximare non valet: ipsiq; multos seruos diuersarum peritos artium habere: quos ad multa destinata opera: et quicquid lucri acquirunt: suo regi redeunt attribuit. Et cum multa de celesti palatio metaphorice loqueretur: ille de terreno edificio intelligebat.

Tumq; die septimo Andrinopolim peruenissent: vbi rex filie sue nuptias celebrat: et omnes: tam ciues qd aduene vocati a rege nuptiis interessent: abanes et apostolus similiter cum ceteris discubuerunt. Puella autem hebraea dum curiam cum fistula letificaret: et Thomam apostolum non manducantem: sed celo intantum vidisset: intelligens ipsum hebreum cepit iudaece canere dicens. Unus est deus hebreorum qui creauit omnia et cetera. Que dum crebro ad complacendum apostolo repeteret: pincerna Thomam alapa percussit: eo qd quasi dedignans sercula apposita non comederet. Apostolus autem non oprado: sed pronosticam

Mon:zeno:Stolo me:ingent: et theophilus apud alexandriam martyrii passi sunt: qui tribunaliibus astantes: cum quidam christianus a iudice tortus in suppliciis trepidaret: et iam pene ad negandum declinaret: vultu oculis ad nutum eos nabant illum erigere. Tumq; hac de causa clamor: totius vulgi in eos profudit: presbiter in medium christianos se esse testantur: pro quorum victoria xps illico gloriosissime triumphans: suffragans constantiam animi dedit. Qui passi sunt die. xij. kalen. ianuarij: vt ait ado in martyologio.

De sancto thoma apostolo. Cap. lxxix.

Thomas apostolus qd dicit didymus: quasi in fide dubitans: post resurrectione xpi corpus dicitur et membra palpauit: et dicit in xpo vulnera tergit carnis: in nobis vulnera sanauit infidelitatis: vt dicit Bregio. Post ascensionem domini dum apud cesaream predicaret christus sibi apparere dicit regem indorum gaudaphorum prepositum suum abanem ad syria destinasse querere hominem architectonico opere eruditum pro palatio sibi construendo: quem vna secum volebat ad indiam mittere. At cum indos christo acquisisset: ad se cum palma martyrii perueniret. Dominus ergo preposito Thomam tradidit asserens eum suum seruum in tali arte peritum. Nauigantes autem simul: dum abanes eum interrogasset: an ille dominus suus rex esset: dixit Thomas eum esse filium magni regis qui tenet regnum in superis montibus quo hostis proximare non valet: ipsiq; multos seruos diuersarum peritos artium habere: quos ad multa destinata opera: et quicquid lucri acquirunt: suo regi redeunt attribuit. Et cum multa de celesti palatio metaphorice loqueretur: ille de terreno edificio intelligebat.

Tumq; die septimo Andrinopolim peruenissent: vbi rex filie sue nuptias celebrat: et omnes: tam ciues qd aduene vocati a rege nuptiis interessent: abanes et apostolus similiter cum ceteris discubuerunt. Puella autem hebraea dum curiam cum fistula letificaret: et Thomam apostolum non manducantem: sed celo intantum vidisset: intelligens ipsum hebreum cepit iudaece canere dicens. Unus est deus hebreorum qui creauit omnia et cetera. Que dum crebro ad complacendum apostolo repeteret: pincerna Thomam alapa percussit: eo qd quasi dedignans sercula apposita non comederet. Apostolus autem non oprado: sed pronosticam

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis Amone zenone et soanis martyribus. Cap. lxxviii.

De sanctis in mēse decēbris occurrētibus. Fo. xiiij.

do p̄dixit: se inde non surrecturū nisi manus quā eū percusserat a canibus in medio cōsulio portaret. Quod q̄ hebraice dixit: sola puella intellexit. Dū ergo p̄ncerna ad fontē pro aqua haurienda iussit: ip̄m leo inuadēs occidit sanguinē bibit manūq̄ eius canis niger in conuulo detulit. Quod puella vidēs factus ceteris narrauit: fistulā proleclt et aplm adorauit. Et stupentibus cunctis apostolus ad regis instantiā sponsum et sponfam benedixit. Quo abeunte dū illi sero thalamū introissent: in manu sp̄si ramus palme dactylis plenus apparuit. De quo ambo gustātes obdormierūt: et gēmatū regē per somnū viderunt: quī eos vt cōsilio apli crederēt admonuit eūq̄ benedixit. Quib⁹ eūgilantib⁹ et mutuo somnū idē referentibus apls ad eos ianuis clausis ingredī: eūq̄ xpm annūciās ad seruandā virginitatē hortatur. Tunc eisdē duo angeli splendidi astiterūt dicentes se fore angelos a deo ad eorū custodiaz delegatos: vt si apostoli inonitis obedirent oīa que poscerēt a dño impetrarēt. Quos apostoli baptizauit: et de fide diligētē instruxit. Cū autē Thomas abane iam p̄pter miracula visa conuerso indiā introisset: et eū prepositus regi presentasset: ac apostolus sibi mirū palatiū fabricandū promississet: et modum edificationis opere romano designasset: placuit regi: eisdēq̄ copiosum thesaurum assignauit: et in aliam prouinciā abiit. Per totū autē biennū quo rex abfuit: apostolus p̄dicationi xpi institit: et innumerabile populū acquisiuit: thesaurum pauperibus erogauit: et multas ecclesias fabricauit. Rex autē rediens et que Thomas fecerat dicens: apostolū cum abane in imo reclusit: cogitans eos viuos excoziatos incendere. Interea gad frater regis moritur: et dum ei sepulchrum preciosum paratur: quarto die gad mortuus refulserit: et fugientibus cunctis ac stupentibus regi dixit: q̄ homo ille quē rex perdere querebat: amicus omnipotentis dei erat: cui et ipsi angelū seruebāt: qui etiā eum defunctū in paradisum adduxerant: et ei palatiū quod sibi Thomas fabricauit ostenderat. Et q̄ rex se eodem palatium indignū fecerat: ipse illud reddens sibi pecuniā emere poterat: quam rex amissam existimabat. Quo audito territ⁹ rex cum fratre Thomā absoluit: ad pedes eius prociidit: et ventā petunt. Et cū de palatio fabricato in celis contēderent: quod gad oīno cupiebat redimere: et gūdapporus pro se retinere: vel saltem cū fratre cōmuniter habere: docuit eos apostolus innumerabilia palatia a mundi principio in celis prepatata: que fidei precio et elemosinis cōparantur. Sicq̄ regē et fratrem ad fidem conuertit et baptizauit. Et dum per vnū mensem omnes egrotos regionis congregari fecisset orationē pro salute illorū fudit: et statim splendor sicut fulgur de celo veniens omnes territos

prostrauit. Et post hore spacium confortati ab apostolo omnes incolumes surrexerunt. Tunc apostolus tam eisdē q̄ omni populo p̄dicauit: et nouem milia hominū exceptis mulieribus et paruulis ad xpm conuertit. Post hec profectus est ad superiorem indiā per reuelationem insignibus miraculis coruscando: inter q̄ scintillam cecam amicam migdonie sororis regine illuminauit. Et dū migdonia regis cognata et vxor carisii apostolum videre querebat: deposita cultu et ornamentis et induta habitu humiliter inter alios pauperes ad eum intrauit: vt ei scintillas suaferat. Vidēs ergo migdonia apostolū miracula facientē et eum audiens p̄dicantem credidit: factaq̄ eius discipula viro adherere nolebat. Tunc carisius regem rogauit: vt reginam ad sororē mitteret: quatenus ei suaderet: vt ad se viuis more solito ingredi permitteret. Quod dum regina nomina treptia faceret: sed soror ipsi eorū miracula que ostendebat apls enarrasset: regina thomā videre cupiens ad domum symphorij vbi ipse p̄dicabat eū sorore accessit: et multitudinē infirmorū ante ianuam repperit: quos omnes apostolus manu eius imposita sanauit: inter quos dum elephantosus toro vicerat⁹ corpore introisset p̄dicatē apostolo: apparuit puer splēdidus: qui leprosus ad partem traxit: et eum vti excoziasset vitulū: pelle nudauit et omni lepra mūdātū emisit. Quod videns treptia regina et ipsa cōuersa est. Et dū reuersa hec regi asinodeo retulisset. Et exinde eius thozū exemplo sororis abhoreret: rex vocans carisium cōqueritur: quia dum vxorē eius sibi acquirere voluerat suam amiserat. Cū igit de consilio carisii rex apostolum carceri durissimo tradidit. Ad quem veniens migdonia veniā petiit: eo q̄ ipsius causa in carcere missus eēt. Quam ille consolatus hec pro christo libenter pati asserebat. Post hec de mādato regis apostolus educit: et sup lamīnas ferri cādentes nudis pedibus sistitur: statimq̄ fons erupit et lamīnas extinxit. Quem de cognati consilio rex in fornacem ardētē emisit: que tamē adeo refriguit q̄ die sequenti thomas inde illesus exiuit. Demū Carisius regi suadet vt aplm deos ipsorū adorare cōpellat: vt vel sic dei sui irā succurrat. Tuncq̄ ad hoc compelleret veniens thomas ad templū solis: hebraice demoni p̄cepit: vt cito ipse genua flecteret: demū idoli cōmueret. Demon autē apostolū rogabat: vt sibi templum diruere pmitteret: quatenus omnes eius aduersarij interirent. Quod thomas eidem minime concessit quin potius vt neminē lederet: eidem imperauit. Apostolus ergo genibus positus hebraice xpm adorauit: mandans demoni vt simulacriū euerteret et in abyssum iret. Statimq̄ idoli solis: sicut cera liquefactū est. Tūc mugitib⁹ sacerdotib⁹ p̄dixerit templi gladium sustulit: et in vltionē dei sui apostolū transuersit.

beravit. Rex autem et carissus videntes populum velle necem apostoli vindicare aufugerunt: christiani autem corpus eius tulerunt et honorifice sepelierunt. Quod tamen processu temporis inde translatus est ad civitatem edissam: ut habetur in festo eiusdem translationis: videlicet quinto nonas iulias passus est: autem beatus apostolus. xij. kalen. ianuarij.

De sanctis Dionysio episcopo et pelagia virgine et martyre. Cap. lxxx.

Dionysius episcopus discipulus sancti thome apostoli fuit ille sponsus filie regis que apostolus una cum sponsa eius regis filia nomine pelagia convertit ad christum in androno pauli civitate: ut superius habetur. Qui ab apostolo baptizatus dionysius: sponsaque eius pelagia nominata est. Et quibus thomas abies post aliquot annos misit ad eos quandam discipulum suum presbyterum: qui eos in fide confirmavit et ecclesiam edificavit. In qua relicto seculo dionysius episcopus factus est: totumque populum civitatis convertit ad christum: pelagia quoque sponsam suam matrem virginis consecravit. Et est ibi sedes sancti thome apostoli usque in hodiernum diem. Quam sedem beatus episcopus dionysius strenue gubernavit: et post hec ad diem plenus sanctitate perrexit. Pelagia vero vxor eius post ipsius obitum: cum nollet nubere nec idolis immolare sententiam decollationis accepit. Et sepulta est in ipsa civitate in eodem tumulo cum dionysio viro suo.

De sanctis triginta martyribus. Cap. lxxxi.

Triginta sancti martyres rome via laucana inter duas lauros sub persecutione diocletiani et maximiani imperatorum omnes una die videlicet sexto kalen. ianuarij. passi sunt et glorioso martyrio coronati: ut dicitur ad in suo martyologio.

De sancto Chiridonio martyre. Cap. lxxxij.

Chiridonus martyr apud alexandriam passus est. Qui cum ad sacrificia deorum primo blanditus suaderetur: deinde iniurijs et comminationibus atque supplicis cogere: et sacrificare contemneret: gladio per viscera transverberatus neci traditus: et martyrio coronatur. vi. kalen. ianuarij.

De sancta Victoria virgine et martyre. Cap. lxxxiii.

Victoria virgo nobilissima civis romana tempore decij apud civitatem tibulanam martyrium passa est. Que illustrissimo cuiusdam eugenio fuerat desponsata: cum a cunabulis christiana. Dum autem quidam ritus aure

lius virginem anatholia siue callistenei christianam per matronas vxorem peteret: et illa multis postulatibus inducis: interim omne patrimonium suum pauperibus erogasset: deinde se infirmam fingeret: ut sic in virginitate perseveraret: eamque titus aurelius christiana didicisset: rogavit eugenium ut victoriam sponsam suam ad anatholiam mitteret: ut eidem christiana christiane coniugium suaderet. Quod dum eugenius cesseret: et victoria anatholiam ad mimonium horum ref: dicens et se christiana sponsus hinc mori vix futurum: quod christus nuptias non pretereat: eo quod per larche et prope viuges habuerunt: et posteritas eorum a deo benedicta est. Contra anatholiam virginem in mimonio proferebat: et coniugia primis temporibus fuisse necessaria propter terre repletionem asstruebat. Sed helia que celum lingua clauserat virginem allegabat. Diciturque preterea se ab angelo que sibi apparuerat fuisse in observanda virginis proposito confirmata. Luce et victoria eundem angelum videre flagitaret: ut sic et ipsam ad pudicitiam provocaret: angelus dum splendens veste nitida eisdem apparuit: que victoria de virginitate admonuit: assensum virginis in virginitate auro: castitatem argento: et iugum tatem metallo. Quibus confortatis post multa verba angelus disparuit: et victoria voti virginis emisit: et facultates suas pauperibus largiri cepit. Quod ubi sponsus eius cognovit: tunc postus est quod propter coniugium sibi accipiendam ipse amiserat propterea. Et dum ea vti christiana eugenius accusare vellet: ritus eidem hoc dissuasit: eo quod sponsa occideret: et bona sua fisco applicarent. Sed profuit ut a decio in petrarer quatenus sponsam suam extra urbem ad predium duceret: ubi ipse penis afflicta ad votum suum facillius inclinaret. Quod ille fecit: et sponsam eius victoriam in suburbio tibulani territorij adduxit. Quam fame diebus pluribus afflicxit. Post dies aliquot venit ad eam domitianus patronus tibulane civitatis: que virginis panes detulit: et se ab urbe sua fugisse nunciavit: eo quod draco pessimum iuxta civitatem erat: que plurimos perimebat: et statum aerem inficiebat. Qui virgo: si populus vellent in christum credere: permisit se draconem ab oppido effugare: quod et ille populum facturum spondit. Igitur post biduanum ieiunium victoria die dominico ut permisit ad tibulanam civitatem angelo duce devenit: et assumpto populo ad specus draconis excessit: eique in christi nomine cõfestis abire precepit: et sic draco cursu rapidissimo exiliens nusquam comparuit. Tunc populus ad fidem convertit: et victoria in ipso draconis specu cludit: eideque mox novem virginum a parentibus oblate affoclas tur. Et post modicum temporis monasterio constructo mater. lxxiiij. virginum facta est: quas diligenter instruxit: et in dei laudes et vite sanctitate perseveravit. Post triennium autem eugenius rogavit sontanum pontificem capitolium: qui misit ad eam templorum comitem tallarchum: ut victoriam sacrificare compelleret: aut gladio necaret. Qui veniens ad eam dum decem vestes immolare remueret: ipsam glau